

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/49/2019
Identifikačné číslo spisu: 6017200728
Dátum vydania rozhodnutia: 23.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Trenčan
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6017200728.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Igora Belka, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ) : C.. M. P., P. XX, E., proti žalovanému : Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov konania: 1.) W.. G. Š., bytom P. Č.. XXXX/XX, XXX XX J. J., právne zast. JUDr. Zuzanou Falisovou, advokátkou, Nám. Š. Moyzesa 2, 974 01 Banská Bystrica, 2.) I.. B. Š., bytom P. Č.. XXXX/XX, XXX XX J. J., právne zast. JUDr. Zuzanou Falisovou, advokátkou, Nám. Š. Moyzesa 2, 974 01 Banská Bystrica, 3.) C.. X. P., bytom P. Č.. XX, XXX XX E., 4.) I. C., bytom C. Č.. XXX/XX, XXX XX E., 5.) I. C., bytom C. Č.. XXX/XX, XXX XX E., 6.) G. C., bytom C. Č.. XXX/XX, XXX XX E., 7.) Š. Y., bytom P. Č.. XXX/XX, XXX XX J. J., 8.) I. Y., bytom P. Č.. XXX/XX, XXX XX J. J., 9.) E. Š., SET projekt s.r.o., so sídlom Priemyselná, areál ZSNP 12, 965 01 Žiar nad Hronom, 10.) W.. C. J., SET projekt s.r.o., so sídlom Priemyselná, areál ZSNP 12, 965 01 Žiar nad Hronom, 11.) X. X., bytom Ľ. Č.. XX, XXX XX E., 12.) KACHNIC s.r.o., so sídlom Pionierska č. 10, 990 01 Veľký Krtíš, 13.) Y. D. F., so sídlom P. Č.. XX, XXX XX E., 14.) C. C., bytom C. Č.. XXX/XX, XXX XX E., 15.) C. B., bytom P.O. Č.. XX, XXX XX, 16.) Ž. W., Ľ. XXX/XX, XXX XX E., 17.) I. T., P. XXX/XX, XXX XX E., 18.) C. T., C. XXX/XX. XXX XX J. J. o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/161/2017-220 zo dňa 29. mája 2019, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného OU-BB-OVBP2-2017/029778-4,DD zo dňa 24. októbra 2017, jednomyseľne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e :

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Rozhodnutím č. OcÚ-265/2017/Gy-roz ev. č.: 5/2017 zo dňa 12.7.2017 Obec Vlkanová ako stavebný úrad (ďalej len „stavebný úrad“) v zlúčenom územnom a stavebnom konaní, na návrh stavebníkov W.. G.S. Š. a I.. B. Š. (ďalej len „stavebníci“), podľa § 39a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“), povolila umiestniť stavbu „Samostatne stojaci rodinný dom“ v obci E. v k. ú. E. na pozemku parc. KN-C č. XXX/X (B. Č.. XXXX), s prípojkami NN vody a kanalizačnej prípojky s hospodárskou budovou, prístreškom pre auto, so spevnenou plochou a s oplotením na pozemku; zároveň v zmysle § 66 stavebného zákona a § 10 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z.z.“) povolila stavbu uskutočniť v rozsahu, spôsobom a za podmienok stanovených v rozhodnutí. Stavebný úrad rozhodol zároveň o námietkach účastníkov konania, medzi ktorými boli i námietky žalobcu.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OVBP2-2017/029778-4, DD zo dňa 24.10.2017 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v odvolacom konaní zamietol odvolania W.. S. J., C.. X. P. a žalobcu a rozhodnutie stavebného úradu potvrdil. Vysporiadal sa s odvolacími námietkami, týkajúcimi sa odstupu rodinného domu stavebníkov od existujúcich rodinných domov nachádzajúcich sa na pozemkoch parc. KN-C č. XXX/X, XXX/X S. XXX/X, otázok spojenia územného a stavebného konania, poukázal na stavebníkmi predložený svetlo-technický posudok vypracovaný za účelom posúdenia vplyvu plánovanej výstavby rodinného domu na preslenie okolitých bytov.

II. Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) a navrhol rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. V správnej žalobe žalobca namietal porušenie povinnosti stavebného úradu v zmysle § 39a ods. 1 stavebného zákona vyznačiť umiestnenie stavby v grafickej prílohe územného rozhodnutia, v dôsledku čoho niektorí účastníci konania nemajú podľa žalobcu vedomosť o reálnom umiestnení stavby a možnosť kvalifikovane sa rozhodnúť, či využijú opravné prostriedky voči rozhodnutiu. Ďalej namietal nesprávne poučenie účastníkov konania v rozhodnutí stavebného úradu, nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného a chýbajúcu právna úvaha k jednotlivým odvolacím námietkam, ako aj nedostatočné vyhodnotenie dôkazov vo vzťahu k zásahu do práv osôb dotknutých povolenou stavbou.

5. Ostatní účastníci administratívneho konania sa s argumentáciou žalobcu nestotožnili.

6. Žalovaný navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, pričom vyjadril nesúhlas so žalobnými bodmi, ktorý zdôvodnil v súlade so závermi žalobou napadnutého rozhodnutia.

7. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 29.5.2019 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi ani ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov nepriznal.

8. K žalobným bodom uviedol, že žalobca nepreukázal, akým spôsobom zasiahla do jeho subjektívnych práv tvrdená nezákonnosť rozhodnutia o umiestnení stavby spočívajúca v absencii vyznačenia umiestnenia stavby v grafickej prílohe územného rozhodnutia. S ohľadom na obsah administratívneho

spisu i vyjadrení žalobcu považoval krajský súd za jasné, že sám žalobca o presnom umiestnení stavby vedel, pričom táto skutočnosť nebola v rámci administratívneho konania sporná.

9. Namietané nesprávne poučenie účastníkov konania v prvostupňovom rozhodnutí o možnosti súdneho preskúmania rozhodnutia v zmysle § 244 ods. 2 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, taktiež podľa správneho súdu nespôsobuje žiadny zásah do žalobcových subjektívnych práv. Krajský súd ďalej poukázal na súlad namietaných odstupových vzdialeností povolených stavieb od hranice pozemku, resp. od existujúcich rodinných domov, s vyhláškou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška č. č. 532/2002 Z.z."), ako aj na to, že sám žalobca neuviedol, akým spôsobom umiestnená stavba zasiahla do jeho práva na pohodu bývania. Správny súd tiež konštatoval, že povolená výstavba svojou polohou a výškou negatívne neovplyvní preslnenie okolitých existujúcich bytov a vyhovuje požiadavkám STN 730580 na denné osvetlenie obytných miestností a miestností s dlhodobým pobytom osôb.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

10. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), namietajúc, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok zmeniť tak, že sa zruší rozhodnutie žalovaného i stavebného úradu a vec sa vráti na ďalšie konanie.

11. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal nesprávne vyhodnotenie jeho námietky o porušení § 39a ods. 1 stavebného zákona chýbajúcim vyznačením umiestnenia stavby v grafickej prílohe územného rozhodnutia. Uviedol, že projektová dokumentácia k stavbe mu nebola doručená a preto ani on nemá vedomosť o reálnom umiestnení stavby; nemohol sa preto vyjadriť k nesúhlasu s ním, prípadne využiť opravné prostriedky voči prvostupňovému rozhodnutiu. Namietal, že sa nemohol oboznámiť s grafickou prílohou rozhodnutia, nakoľko táto nebola doposiaľ vytvorená a nevie posúdiť, ktorá listina zo správneho spisu má byť považovaná za listinu nahrádzajúcu grafickú prílohu. Nejedná sa podľa názoru sťažovateľa o formálne pochybenie, ktoré by malo byť nahradené aktivitou účastníkov konania spočívajúcou v možnosti nahliadnuť do spisu v zmysle § 23 ods. 1 správneho poriadku.

12. Sťažovateľ poukázal na stanovisko Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zo dňa 2.4.2004, z ktorého má okrem iného vyplývať, že pri umiestňovaní stavieb je vždy potrebné vyhodnotiť možnosti zastavania susedných pozemkov s cieľom vytvárania rovnakých podmienok pre umiestnenie susedných stavieb a tiež možnosti údržby stavieb a užívania priestoru medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činností, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia. Mal za to, že je potrebné v rámci stavebného konania zabezpečiť rovnocennosť podmienok pre umiestnenie susedných stavieb, pričom umiestnenie povolovanej stavby je podľa jeho názoru v príkrom rozpore s touto zásadou. Má to byť dané tým, že stavebník navrhol umiestniť svoju stavbu v blízkosti radovej zástavby, teda na severe svojho pozemku, pričom podľa technickej dokumentácie dosiahol pre svoju stavbu a príslušné plochy (záhradu a terasu) úplný svetelný komfort po celý deň (južná a západná časť pozemku), čím ale na druhej strane dochádza k zatienu susedných pozemkov, vrátane sťažovateľovho pozemku parc. č. XXX/X.

13. V tejto súvislosti sťažovateľ namietal, že správny súd neanalyzoval ustanovenia spomenutého stanoviska a neaplikoval ho, oprel sa iba o konštatovanie dodržania minimálnych odstupových vzdialeností a minimálnych hodnôt; a tiež príslušných STN, pričom sa nezaoberal návrhom sťažovateľa na vykonanie dôkazu ohliadkou medzičasom už postavenej nehnuteľnosti stavebníkov vo fáze hrubej stavby, za účelom preverenia jeho tvrdení. Reálnou ohliadkou mohli byť podľa sťažovateľa zistené skutočné údaje potrebné pre rozhodnutie vo veci. Trval na tom, že umiestnením stavby stavebníka došlo k výraznému nepomeru insolácie jeho nehnuteľnosti k insolácii nehnuteľnosti stavebníka v smere pohody

bývania, ktorá v sebe zahŕňa nielen pohodu bývania v byte, resp. rodinnom dome, ale aj príslušných pozemkoch - záhradách, ktoré slúžia účelu hlavnej nehnuteľnosti.

14. Sťažovateľ tiež poukázal na to, že správny súd prehliadol, že zo strany stavebného úradu neboli v zmysle § 3 ods. 4 správneho poriadku vykonané úkony smerujúce k pokusu o zmierne vybavenie veci. Správny súd sa tiež podľa sťažovateľa nevysporiadal s jeho námietkami ohľadom chýbajúcich náležitostí odôvodnenia rozhodnutia žalovaného, v ktorom absentujú právne úvahy, ktorými sa správny orgán riadil pri zamietaní jeho námietok. Následne ani v rozhodnutí správneho súdu nie sú podľa sťažovateľa uvedené právne úvahy, ktorými bol súd vedený pri rozhodovaní, vynechal niektoré jeho námietky, obmedzil sa len na konštatovanie o nepreukázaní porušenia sťažovateľových subjektívnych práv. Rozhodnutie správneho súdu preto sťažovateľ považoval za arbitrárne a nepreskúmateľné.

15. Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť. K jednotlivým sťažnostným bodom uviedol, že vzhľadom na splnenie zákonných podmienok a pomery v území spojil stavebný úrad konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním. Preto stavebníci v zmysle § 8 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 453/2000 Z.z. k žiadosti o stavebné povolenie priložili iba projektovú dokumentáciu na stavebné povolenie. Po vydaní stavebného povolenia stavebný úrad jedno overené vyhotovenie projektovej dokumentácie zaslal stavebníkovi a druhé si ponechal a je súčasťou spisového materiálu. Uviedol, že ak sa stavba povoľuje v spojenom územnom a stavebnom konaní, stavebníci predkladajú stavebnému úradu projektovú dokumentáciu stavby v súlade s § 9 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorá je vypracovaná na vyššom stupni (t. j. podrobnejšom a rozsiahlejšom), ako býva vypracovaný situačný výkres predkladaný k samostatnému územnému konaniu. Preto sa grafická príloha k stavebnému povoleniu neprikladá. Z uvedených dôvodov nedošlo podľa žalovaného k porušeniu § 39a ods. 1 a § 67 ods. 1 stavebného zákona v spojení s § 8 ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 453/2000 Z.z.

16. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením sťažovateľa, že niektorí účastníci (vrátane neho) nemali vedomosť o reálnom umiestnení stavby a nemali možnosť sa vyjadriť k prípadnému nesúhlasu s jej umiestnením, nakoľko stavebný úrad v oznámení o začatí konania zo dňa 26.5.2017 oboznámil účastníkov s umiestnením rodinného domu aj hospodárskej budovy, uviedol odstupové vzdialenosti od hraníc susedných pozemkov a nakoľko upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania v zmysle § 61 ods. 2 stavebného zákona, určil lehotu 7 pracovných dní účastníkom na uplatnenie námietok a pripomienok s tým, že na neskôr podané námietky sa neprihliadne. Poučil zároveň účastníkov, kde je možné nahliadnuť do podkladov rozhodnutia. Toto oznámenie doručil účastníkom konania do vlastných rúk. V rozhodnutí stavebný úrad v zmysle § 66 ods. 3 písm. a/ stavebného zákona uviedol odstupové vzdialenosti od hraníc susedných pozemkov. Jeho postupom nedošlo podľa žalovaného k porušeniu zákona a účastníkom konania nebola odňatá možnosť vyjadriť sa k predmetnému konaniu a objektívne sa rozhodnúť, či využijú opravné prostriedky proti rozhodnutiu alebo nie. Žalovaný tiež citoval tú časť kasačnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ uviedol, že preštudoval technickú dokumentáciu a má za to, že umiestnenie stavby je v rozpore so zásadou, na ktorú sa odvolával, z čoho je zrejmé, že si sťažovateľ odporuje, keď zároveň uvádza, že nemá vedomosť o reálnom umiestnení stavby.

17. Žalovaný ďalej poukázal na to, že navrhovaným umiestnením stavby rodinného domu vznikne medzi stavbami rodinných domov nachádzajúcich sa na pozemkoch parc. KN-C č. XXX/X, XXX/X S. XXX/X a stavbou stavebníkov priestor široký viac ako 7 metrov, pričom rodinný dom stavebníkov bude v odstupovej vzdialenosti 3,5m od spoločnej hranice s pozemkami parc. KN-C č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, v dôsledku čoho sú dodržané jednotlivé ustanovenia § 6 vyhlášky č. 532/2000 Z.z.

18. Žalovaný tiež upozornil na stavebníkmi predložený svetlo-technický posudok vypracovaný spoločnosťou 3S - Projekt, s. r. o. (Ing. Zsolt Straňák, autorizovaný stavebný inžinier) zo dňa 5.10.2017, podľa záverov ktorého vplyv plánovanej výstavby rodinného domu stavebníkov vyhovuje požiadavkám technických noriem na preslnenie okolitých bytov a na denné osvetlenie okolitých obytných miestností a miestností s dlhodobým pobytom osôb, pričom plánovaná výstavba svojou polohou a výškou negatívne neovplyvní preslnenie ani denné osvetlenie okolitých bytov a miestností. Žalovaný zároveň uviedol, že technické normy ani stavebný zákon a jeho vykonávacía vyhláška neriešia

tienenie príľahlých pozemkov, dvorov, záhrad a podobne. Z právnej úpravy stavebného zákona tiež výslovne nevyplývajú podmienky zabezpečenia pohody bývania a posúdenie vplyvu budúcej stavby na pohodu bývania odvolateľov ponecháva zákonodarca na správnom uvážení stavebného úradu. Z preložených stanovísk dotknutých orgánov ani zo svetlo-technického posudku podľa žalovaného nevyplýva, že by predmetná stavba negatívne ovplyvňovala rodinný dom sťažovateľa. Poukázal na tom, že sťažovateľ na podporu svojich tvrdení nepredložil stavebnému úradu ani žalovanému hodnoverný dôkaz o svojich tvrdeniach a to svetlo-technický posudok vypracovaný oprávnenou osobou v zmysle stavebného zákona.

19. Sťažovateľ v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval na svojej námietke o grafickej prílohe ako obligatórnej náležitosti rozhodnutia a zaujal názor, že ani ustanovenia vyhlášky č.453/2000 Z.z., na ktoré sa žalovaný odvoláva, nesmú modifikovať text zákona ako normy vyššej právnej sily. Vydaním rozhodnutia stavebného úradu bez zákonných náležitostí teda podľa sťažovateľa došlo k zásahu do jeho subjektívnych práv.

IV. Závery kasačného súdu

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

21. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť dôvodnosť tvrdenia sťažovateľa o porušení zákona nepripojením grafickej prílohy s vyznačením umiestnenia stavby k rozhodnutiu stavebného úradu, ďalej správnosť vyhodnotenia námietok sťažovateľa vo vzťahu k zachovaniu požiadaviek na denné presľnenie jeho stavby a pohody bývania a návrhu na ich preverenie ohliadkou samotným správnym súdom.

22. Sťažnostným bodom namietajúcim nedostatočné vyhodnotenie sťažovateľom vytýkanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného pre chýbajúce právne úvahy vedúce k zamietnutiu jeho odvolacích námietok v administratívnom konaní sa kasačný súd nemohol podrobnejšie venovať, pretože tieto námietky (či skôr subjektívne pocity sťažovateľa) neboli dostatočne konkretizované, aby mohli byť predmetom kasačného konania. Tu treba zdôrazniť, že aj keď sťažovateľ postavil svoju kasačnú sťažnosť na sťažnostnom dôvode o nesprávnom právnom posúdení veci krajským súdom, v naznačenom smere neuviedol právne posúdenie, ktoré považuje za nesprávne, ani to, v čom nesprávnosť tohto právneho posúdenia spočíva, čo je povinnou náležitosťou kasačnej sťažnosti v prípade uplatnenia tohto sťažnostného dôvodu (§ 440 ods. 2 S. s. p.).

23. Pokiaľ ide o sťažnostný bod týkajúci sa porušenia § 39a ods. 1 stavebného zákona, túto žalobnú námietku vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú z toho pohľadu, že sťažovateľ nepreukázal, ako táto namiataná skutočnosť zasiahla do jeho subjektívnych práv, keďže v administratívnom konaní bolo nesporné, že o skutočnom umiestnení stavby sťažovateľ vedel, pričom všetky písomnosti mu ako účastníkovi konania boli doručované.

24. Krajský súd sa nemýlil, keď vychádzal zo skutočnosti, že účelom súdneho preskúmania rozhodnutia orgánu verejnej správy je predovšetkým ochrana subjektívnych práv účastníka správneho konania. Zásah do práv, právom chránených záujmov alebo povinností je totiž podmienkou prístupu účastníka správneho konania k správneému súdu, pretože zákon spája procesnú legitímáciu na podanie správnej žaloby výlučne so zásahom do subjektívnych práv (§ 177 ods. 1, 2, § 178 ods. 1 S. s. p.). Účastník administratívneho konania teda nie je oprávnený prevziať na seba úlohu akéhosi strážcu zákonnosti postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Oprávnenie obrátiť sa na správny súd má len s takou

námietkou o porušení zákona v postupe alebo rozhodnutí správneho orgánu, ktorá sa ho priamo dotýka, teda zasahuje do jeho právneho postavenia.

25. Z tohto pohľadu bolo posúdenie predmetnej otázky zo strany správneho súdu v medziach zákona. Kasačný súd len doplní, že v zlúčenom územnom a stavebnom konaní stavebník predkladá projekt stavby, ktorého súčasťou je i zastavovací plán. Z projektovej dokumentácie stavby predloženej pre účely stavebného povolenia v spojenom konaní teda vyplývajú aj detaily umiestnenia stavby, pričom projekt stavby sa pripája k stavebnému povoleniu (§ 9 ods. 1 písm. a/ , c/, § 10 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z.). Od stavebného úradu by preto nebolo rozumné očakávať splnenie osobitnej povinnosti podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona - pripojiť vyznačenie umiestnenia stavby v grafickej prílohe rozhodnutia (a najmä podmieňovať ňou zákonnosť jeho postupu), keď záväznými podmienkami uskutočnenia stavby v rozhodnutí vydanom v spojenom územnom a stavebnom konaní určil i detailné umiestnenie stavby (§ 66 ods. 3 písm. a/ stavebného zákona).

26. V každom prípade však možno konštatovať, že aj keď sťažovateľ v správnej žalobe i v kasačnej sťažnosti tvrdí, že v dôsledku namietanej chyby rozhodnutia stavebného úradu nemal všetky informácie potrebné pre ochranu svojich práv, je z obsahu jeho podaní zrejmé, že sa s podkladmi rozhodnutia oboznámil, keďže k otázke umiestnenia stavby zaujal vecné informované stanovisko a najmä v odvolacom administratívnom konaní žiadne nejasnosti ohľadom skutočného umiestnenia stavby nenamietal.

27. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobných námietok sťažovateľa o narušení pohody bývania a preslzenia jeho nehnuteľností, aj túto otázku krajský súd vyhodnotil správne, keď poukázal na závery odborného vyjadrenia spoločnosti 3S - Projekt, s. r. o. vypracovaného autorizovaným inžinierom Ing. X. D., ďalej na zachovania predpísaných odstupových vzdialeností dotknutých stavieb, ako aj na to, že sťažovateľ svoje námietky o zásahu do jeho práva na pohodu bývania bližšie nekonkretizoval v tom smere, ktoré jeho subjektívne práva garantované zákonom mali byť v danej súvislosti dotknuté. Ani z kasačnej sťažnosti nie jej zrejmé, čím povolenie stavby stavebníkov narušilo insoláciu sťažovateľovej stavby a pohodu jeho bývania v takej intenzite, že by to robilo rozhodnutie žalovaného nezákonným. Kasačný súd môže len podotknúť, že zachovanie pohody bývania, na ktoré má stavebný úrad pri povoľovaní stavieb dbať, neznamená, že v susedstve existujúcich stavieb nemôžu byť povolené ďalšie stavby, ktoré trvanie preslzenia existujúcich stavieb a príslušných pozemkov skrátia, samozrejme pri zachovaní minimálnych požiadaviek na insoláciu stanovených technickými normami.

28. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie princípu rovnocennosti podmienok pre umiestnenie susedných stavieb a možnosti údržby stavieb a užívanie priestorov medzi stavbami, potom práve tento princíp, ktorý sa pretavil i do textu právnej úpravy, správne orgány dodržali, pričom prihliadali nielen na záujmy a očakávania sťažovateľa, ale aj na práva a záujmy stavebníkov.

29. K námietke o nevykonaní ohliadky rozostavanej stavby správnym súdom kasačný súd poznamenáva, že správny súd zásadne vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, sám vykonáva dokazovanie len vtedy, ak je nevyhnutné na rozhodnutie vo veci (§ 119, § 120 písm. a/ S.s.p.). O taký prípad tu však nešlo, pretože zákonnosť postupu i rozhodnutia žalovaného bola jasná a postup stavebníka na základe zákonného rozhodnutia bol pre rozhodnutie vo veci z dôkazného hľadiska bez významu.

30. Vzhľadom na to, že správny súd posúdil vec po právnej stránke správne a svoje rozhodnutie odôvodnil zrozumiteľne a v miere dostačujúcej na jeho preskúmanie, postupoval kasačný súd podľa § 461 S. s. p. a kasačnú sťažnosť zamietol.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.